

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 23. joulukuuta 2013
(OR. en)**

18170/13

**Toimielinten välinen asia:
2013/0442 (COD)**

**ENV 1236
ENER 601
IND 389
TRANS 694
ENT 357
SAN 557
PARLNAT 326
CODEC 3089**

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	20. joulukuuta 2013
Vastaanottaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2013) 919 final
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen keskisuurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja – COM(2013) 919 final

Liite: COM(2013) 919 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**tiettyjen keskisuurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen
rajoittamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 531 final}
{SWD(2013) 532 final}
{SWD(2013) 536 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen yleinen tausta, perustelut ja tavoitteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa”¹ on tärkeä asiakirja EU:n ilmanlaatupolitiikan tarkistamisen kannalta. Siinä todetaan, että ilman epäpuhtauksia on tarpeen torjua niiden lähteellä.

Komission tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Puhdasta ilmaa Euroopalle - ohjelma”² vaaditaan toimia sellaisten ilman epäpuhtauspäästöjen torjumiseksi, jotka ovat peräisin polttolaitoksista, joiden nimellislämpöteho on 1–50 MW, jäljempänä ’keskisuuret polttolaitokset’. Näin täydennetään polttolaitoksia koskevaa sääntelykehystä ja parannetaan synergioita ilmanlaatu- ja ilmastomuutospolitiikkojen välillä.

Keskisuuria polttolaitoksia käytetään useisiin eri tarkoituksiin (muun muassa sähköntuotantoon, asuntojen lämmitykseen ja jäähdytykseen sekä lämmön/höyryn tuottamiseen teollisuuden prosesseja varten), ja ne ovat merkittävä rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen lähde. EU:ssa on noin 142 986 keskisuuria polttolaitosta.

Polttoaineen käyttö pienissä polttolaitoksissa ja -laitteissa voidaan kattaa säännöksillä, joilla pannaan täytäntöön energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21. lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY³. Polttoaineiden käyttöä suurissa polttolaitoksissa on 7. tammikuuta 2013 alkaen säännelty teollisuuden päästöistä 24. marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU⁴ (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen). Olemassa oleviin suuriin polttolaitoksiin sovelletaan 31. joulukuuta 2015 saakka tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23. lokakuuta 2001 annettua direktiiviä 2001/80/EY⁵.

Keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia ilman epäpuhtauspäästöjä ei yleisesti ottaen säännellä EU:n tasolla. Siksi on aiheellista täydentää voimassa olevaa polttolaitoslainsäädäntöä tätä laitosluokkaa koskevilla säännöksillä.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Tämä ehdotus on osa uutta ilmanlaadun alan toimintakehystä EU:ssa (tarkistettu ilman pilaantumista koskeva EU:n teemakohtainen strategia). Se on myös johdonmukainen Eurooppa 2020 -strategian älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevien tavoitteiden⁶

¹ COM(2012) 710 final [after adoption: EUVL C , , s.].

² COM(2013) xxx final

³ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁴ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁵ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁶ Komission tiedonanto ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia”, KOM(2010) 2020 lopullinen, 3.3.2010.

kanssa ja vahvistaa niitä. Pienten ja keskisuurten yritysten intressit pyritään turvaamaan ”pienet ensin” -periaatteen⁷ mukaisesti.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Sidosryhmiä ja suurta yleisöä kuultiin useiden virallisten ja epävirallisten kanavien kautta (muun muassa kaksi verkkopohjaista kyselylomaketta, yksi Eurobarometri-kysely ja jatkuva vuoropuhelu monen- ja kahdenvälisissä kokouksissa). Jäsenvaltioita kuultiin myös ilmanlaatua käsittelevän asiantuntijaryhmän kokouksissa. Hyvin monet sidosryhmät korostivat, että päästöjä on torjuttava EU:ssa niiden lähteillä, jotta pilaantumisen vähentämiseen liittyvä taakka voidaan jakaa. Ne myös kannattivat keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien päästöjen rajoittamista. Niiden mukaan on kuitenkin tarpeen rajoittaa hallinnollista raskautta, josta ”täysimääräisen” lupajärjestelmän tapauksessa voi tulla kohtuuton sekä toiminnanharjoittajille että toimivaltaisille viranomaisille. Sidosryhmien kannanotot on otettu huomioon suunniteltaessa eri vaihtoehtoja, joilla keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia päästöjä voidaan rajoittaa.

Vuoden 2011 lopulla toteutettiin alustava sähköinen julkinen kuuleminen, jonka tavoitteena oli laajentaa tietopohjaa toimenpidevaihtoehtojen kehittämistä varten. Euroopan komission ”Sinun äänesi Euroopassa” -verkkosivulla käynnistettiin 10. joulukuuta 2012 internet-kuuleminen, joka kesti 12 viikkoa. Sen yhteydessä käytettiin kahta kyselylomaketta: niistä lyhyempi oli tarkoitettu suurelle yleisölle ja pidempi ja yksityiskohtaisempi asiantuntijoille ja sidosryhmien edustajille. Viimeksi mainittu kyselylomake sisälsi kysymyksiä muun muassa päästöjen rajoittamisesta niiden lähteillä. Suurelta yleisöltä saatiin yhteensä 1 934 vastausta ja asiantuntijoilta ja sidosryhmien edustajilta 371 vastausta. Asiantuntijoista ja sidosryhmien edustajista noin 40 prosenttia (liike-elämän edustajista 20 prosenttia, asiantuntijoista 43 prosenttia, 48 prosenttia valtionhallinnon edustajista ja 55 prosenttia kansalaisjärjestöjen edustajista) piti tarpeellisenä säännellä EU:n tasolla polttolaitoksia, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle teollisuuspäästädirektiivissä säädetyn 50 MW:n kynnysarvon. Liike-elämän ja valtionhallinnon edustajat kannattivat yksinkertaista lupa- tai rekisteröintijärjestelmää, kun taas noin puolet asiantuntijoista ja kansalaisjärjestöjen edustajista kannatti ”täysimääräistä” lupajärjestelmää, jossa asetetaan EU:n laajuiset päästöjen raja-arvot.

Kaikki taustatiedot ovat saatavissa tätä aloitetta käsittelevällä verkkosivustolla⁸.

Vaikutusten arvioinnin tulokset

Kuten ilman pilaantumista koskevan teemakohtaisen strategian tarkistamisesta laaditussa vaikutusten arvioinnissa todetaan, ilmanlaatupolitiikan yleisrakenne on kyllä looginen ja johdonmukainen, mutta käytännön täytäntöönpano edellyttää, että päästöjen rajoittaminen niiden lähteillä, päästöjen ylärajat ja ilmanlaatunormit sovitetaan paremmin yhteen. Näin voidaan varmistaa, että ilmanlaatunormien paikallinen saavuttaminen ei vaaranna sen vuoksi, että a) merkittävistä pistekuormituslähteistä tai tuotteista peräisin olevaa pilaantumista ei

⁷ Komission tiedonanto ”Pienet ensin – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act””, KOM(2008) 394 lopullinen, 25.6.2008.

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm

rajoiteta (esimerkiksi tosiasiallisissa olosuhteissa syntyvien päästöjen yhteydessä) tai että b) kokonaispäästötaakasta aiheutuu suuria taustapitoisuuksia.

Jotta voidaan edistää EU:n pitkän aikavälin tavoitetta (vuoden 2020 jälkeinen aika), joka koskee ilman pilaantumisesta aiheutuvien terveys- ja ympäristöhaittojen vähentämistä edelleen, useita toimenpidevaihtoehtoja on arvioitu kustannustehokkaan toimenpidekokonaisuuden määrittämiseksi. Tässä yhteydessä otettiin huomioon myös tietyt ylimääräiset EU:n tason toimet päästöjen rajoittamiseksi niiden lähteillä. Yksi niistä koskee keskisuurten polttolaitosten päästöjä. Arviointi osoitti, että EU:n laajuinen väline keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien päästöjen rajoittamiseksi antaisi kaikille jäsenvaltioille ne tekniset toimenpiteet, jotka monialaisessa analyysissä on todettu kustannustehokkaiksi. Arvioinnin perusteella ehdotetaan nyt sääntelyvälinettä, jolla rajoitetaan keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia päästöjä EU:n tasolla.

Niistä viidestä tarkastellusta ja perusteellisesti analysoidusta toimenpidevaihtoehtosta, joiden tavoitteena on keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien päästöjen rajoittaminen, parhaaksi arvioitiin vaihtoehto, jossa päästöjen raja-arvot vastaavat nimelliseltä lämpöteholtaan niitä 50–100 MW:n laitosten raja-arvoja, joista säädetään direktiivissä 2010/75/EU ja joita jo noudatetaan useissa jäsenvaltioissa. Näitä raja-arvoja täydennetään uusien laitosten päästöjen raja-arvoilla, jotka on vahvistettu muutetussa Göteborgin pöytäkirjassa⁹. Typen oksidien vähentämiseen liittyvien kustannusten rajoittamiseksi päästöjen raja-arvojen olisi pääasiassa perustuttava primääristen päästövähennystoimien käyttöön. Tapauksissa, joissa ilmanlaatu ei täytä EU:n normeja, jäsenvaltioiden olisi sovellettava tiukempia raja-arvoja.

Valtaosaa keskisuurista polttolaitoksista käytetään pk-yrityksissä. Jotta pk-yrityksille ei aiheutuisi huomattavia haittavaikutuksia, ehdotukseen on sisällytetty useita lieventäviä toimenpiteitä. Toiminnanharjoittajien ei esimerkiksi tarvitse hakea lupaa mutta niiden on ilmoitettava laitoksen käyttö toimivaltaisille viranomaisille, jotka puolestaan huolehtivat rekisteröinnistä. Täytäntöönpano suositetaan toteutettavaksi vaiheittain, jotta olemassa olevilla laitoksilla on käytettävissään pidempi (ja pienimmillä laitoksilla tätäkin pidempi) siirtymäaika raja-arvojen noudattamiseksi. Lisäksi ehdotus sisältää rajallisia tai yksinkertaistettuja tarkkailu- ja raportointivelvoitteita.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksessa esitetään keskisuuria polttolaitoksia koskevat säännökset ja pyritään siten korjaamaan voimassa olevan lainsäädännön puutteita. Ehdotuksella otetaan käyttöön vähimmäisvaatimukset. Tässä yhteydessä pidetään hallinnollinen taakka mahdollisimman pienenä ja otetaan huomioon erityisesti pk-yritysten tilanne.

Ehdotuksen artikloja ja liitteitä selostetaan tarkemmin jäljempänä.

Ehdotuksen 1 artiklassa mainitaan, että direktiivin tavoitteena on rajoittaa keskisuurista polttolaitoksista ilmaan joutuvia rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöjä ja

⁹ Ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta tehtyyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimukseen liittyvä happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin torjumista koskeva Göteborgin pöytäkirja (1999).

vähentää siten tällaisista päästöistä aiheutuvia mahdollisia riskejä ihmisen terveydelle ja ympäristölle.

Ehdotuksen 2 artiklassa määritellään direktiivin soveltamisala siten, että vältetään päällekkäisyys direktiivin 2009/125/EY tai direktiivin 2010/75/EU III tai IV luvun kanssa. Lisäksi siinä myönnetään tietyille polttolaitoksille vapautuksia niiden teknisten ominaispiirteiden perusteella tai sen perusteella, että niitä käytetään tiettyihin toimintoihin.

Ehdotuksen 3 artikla sisältää määritelmät, joita tässä direktiivissä sovelletaan.

Ehdotuksen 4 artiklan mukaan toimivaltainen viranomainen on velvollinen rekisteröimään keskiuurekset polttolaitokset toiminnanharjoittajan tekemän ilmoituksen pohjalta. Tällaisessa ilmoituksessa annettava tiedot on lueteltu liitteessä I.

Ehdotuksen 5 artiklassa esitetään päästöjen raja-arvoja koskevat säännökset. Raja-arvot, joita sovelletaan olemassa oleviin ja uusiin laitoksiin, esitetään liitteessä II. Ehdotuksen mukaan päästöjen raja-arvoja sovelletaan olemassa oleviin polttolaitoksiin vasta tietyn ajan kuluttua tämän direktiivin soveltamispäivästä, jotta polttolaitoksilla on riittävästi aikaa mukautua teknisesti tämän direktiivin vaatimuksiin. Ehdotuksen 5 artiklan 4 kohdassa vaaditaan jäsenvaltioita soveltamaan tiukempia päästöjen raja-arvoja laitoksiin, jotka sijaitsevat alueilla, joilla ilmanlaadun raja-arvot eivät täyty. Liite III sisältää tätä koskevat vertailuarvot, jotka vastaavat kaikkein edistyneimpien saatavilla olevien tekniikoiden suorituskykyä.

Tarkkailuvaatimukset esitetään 6 artiklassa ja liitteessä IV. Ehdotuksen mukaan liitettä IV mukautetaan tieteen ja tekniikan kehitykseen delegoiduilla säädöksillä (14 ja 15 artiklan mukaisesti).

Ehdotuksen 7 ja 8 artiklassa esitetään säännökset, joilla varmistetaan direktiivin tehokas täytäntöönpano ja sen valvonta. Käyttöön otetaan erityisesti säännös, joka velvoittaa toiminnanharjoittajat raportoimaan välittömästi säännösten noudattamatta jättämisestä toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että toiminnanharjoittaja ja toimivaltainen viranomainen ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin, jos direktiiviä ei noudateta. Lisäksi ehdotuksessa vaaditaan jäsenvaltioita säätämään ympäristötarkastusjärjestelmästä, jota sovelletaan direktiivin kattamiin keskiuuriin polttolaitoksiin, tai toteuttamaan muita toimenpiteitä direktiivin noudattamisen tarkistamiseksi.

Ehdotuksen 9 artikla sisältää toiminnanharjoittajan ja toimivaltaisen viranomaisen velvoitteet, joita sovelletaan, jos keskiuurekset polttolaitokseen tehdään muutoksia.

Ehdotuksen 10 artikla koskee oikeutta saada tutustua tietoihin. Siksi siinä viitataan ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28. tammikuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/4/EY¹⁰.

Ehdotuksen 11 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä direktiivistä johtuvien velvoitteiden täyttämistä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

Ehdotuksen 12 artiklassa esitetään raportointimekanismi. Ensimmäisessä kertomuksessa, joka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 30. kesäkuuta 2019, annetaan tiivistelmä tietoineen, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä direktiivin täytäntöönpanon kannalta, ja

¹⁰ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

myöhemmissä kertomuksissa annetaan laadullisia ja määrällisiä tietoja direktiivin täytäntöönpanosta ja kaikista toimenpiteistä, joilla todennetaan, että keskisuurten polttolaitosten käyttö tapahtuu direktiivin mukaisesti, sekä kaikista tässä tarkoituksessa toteutetuista täytäntöönpanotoimista.

Ehdotuksen 14 artiklassa esitetään sovellettava säädösvallan siirtämismenettely, jonka avulla liitettä IV voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen delegoiduilla säädöksillä 13 artiklan mukaisesti.

Ehdotuksen 15, 16 ja 17 artikla sisältävät säännöksiä, jotka koskevat seuraamuksia, joita määrätään direktiivin nojalla säädettyjen kansallisten säännösten rikkomisesta, direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään xx.xx.xx ja direktiivin voimaantuloa.

Liitteessä I luetellaan tiedot, jotka toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

Liitteessä II esitetään päästöjen raja-arvot, joita sovelletaan olemassa oleviin polttolaitoksiin 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja uusiin polttolaitoksiin 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Liite III sisältää vertailuarvot tiukempien päästöjen raja-arvojen käytölle 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Liite IV sisältää päästöjen tarkkailua koskevat vaatimukset.

Selittävät asiakirjat

Jäljempänä esitetyistä syistä komissio katsoo, että on tarpeen laatia selittäviä asiakirjoja, jotta voidaan parantaa niiden tietojen laatua, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Direktiivin tavoitteet (eli ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen) saavutetaan vain, jos direktiivi saatetaan kokonaisuudessaan ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Koska jotkin jäsenvaltiot sääntelevät jo keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia ilman epäpuhtauspäästöjä, direktiiviä ei todennäköisesti saatettaisi osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdellä säädöksellä vaan useilla muutoksilla tai uusilla ehdotuksilla asiaa koskevilla aloilla. Lisäksi direktiivin täytäntöönpano on usein erittäin hajautettua, koska alueelliset ja paikalliset viranomaiset vastaavat direktiivin soveltamisesta ja joissakin jäsenvaltioissa jopa sen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Edellä mainitut tekijät todennäköisesti lisäävät riskiä siitä, että direktiivi saatetaan epäasianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä tai että se pannaan epäasianmukaisesti täytäntöön, sekä vaikeuttavat komission tehtävää seurata EU:n lainsäädännön soveltamista. On ratkaisevan tärkeää, että saatavilla on selkeät ohjeet direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Näin voidaan varmistaa direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön yhdenmukaisuus.

Vaatus selittävien asiakirjojen antamisesta saattaa luoda hallinnollisen lisätaakan niille jäsenvaltioille, jotka eivät muutenkaan toimi tältä pohjalta. Selittäviä asiakirjoja kuitenkin tarvitaan, jotta voidaan todentaa tosiasiasa, onko direktiivi saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kokonaan ja asianmukaisesti, mikä taas on tärkeää edellä mainituista syistä. Käytettävissä ei ole muita tehokkaita todentamiskeinoja, joista aiheutuisi pienempi taakka. Lisäksi selittävien asiakirjojen avulla voidaan merkittävästi vähentää hallinnollista taakkaa, jota komissiolle aiheutuu vaatimustenmukaisuuden tarkkailusta. Jos selittäviä asiakirjoja ei

käytettäisi, täytäntöönpanomenettelyiden valvonta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttäisi huomattavia resursseja ja lukuisia yhteydenottoja kansallisten viranomaisten kanssa. Selittävistä asiakirjoista mahdollisesti aiheutuva hallinnollinen lisätaakka on siksi oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään, joka on direktiivin säännösten saattaminen tosiasiasa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen kaikkien tavoitteiden saavuttaminen.

Edellä mainitun vuoksi on aiheellista pyytää jäsenvaltioita liittämään ilmoitukseen, joka koskee toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, yksi tai useampi asiakirja, josta käy ilmi direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

Oikeusperusta

Koska direktiivin ensisijainen tavoite on ympäristönsuojelu SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaisesti, ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet sekä sääntelytavan valinta

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin toimilla seuraavista syistä:

Vaikka ilmaan pääsevistä päästöistä aiheutuu usein valtioiden rajat ylittävää pilaantumista, keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia ilman epäpuhtauspäästöjä ei yleisesti ottaen säännellä tällä hetkellä EU:n tasolla. Ehdotuksella pyritään ensisijaisesti asettamaan päästöjen raja-arvot, joilla rajoitetaan keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien rikki-, typen oksidien ja hiukkaspäästöjen pääsyä ilmaan, vähimmäisvaatimuksina ympäristön ja kaikkien EU:n kansalaisten suojelemiseksi.

Kaikkien jäsenvaltioiden on siksi toteutettava toimia vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Eri jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset kansalliset sääntelytoimet saattaisivat haitata rajatylittävää taloudellista toimintaa. EU:n tason toimet ovat tarpeen ja tuovat lisäarvoa verrattuna yksittäisiin kansallisiin toimiin.

Ehdotus on tämän vuoksi toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Valittu sääntelytapa on direktiivi. Ehdotuksessa asetetaan tavoitteet ja velvoitteet mutta jätetään jäsenvaltioille riittävästi liikkumavaraa päättää itse täytäntöönpanotoimista ja niiden yksityiskohdista. Näin ollen ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

4. VAIKUTUS TALOUSARVIOON

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotus koskee Euroopan talousalueen kannalta merkityksellistä asiaa ja olisi sen vuoksi ulotettava koskemaan sitä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tiettyjen keskisuurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä¹³,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä XXX/XXXX¹⁴ (toimintaohjelma) tunnustetaan, että ilman epäpuhtauspäästöt ovat vähentyneet merkittävästi viime vuosikymmeninä, mutta samalla ilman epäpuhtausot ovat edelleen ongelma monella puolella Eurooppaa, ja unionin kansalaiset altistuvat edelleen ilmaa pilaaville aineille, jotka saattavat olla vaaraksi heidän terveydelleen ja hyvinvoinnilleen. Toimintaohjelman mukaan ekosysteemit kärsivät edelleen liiallisesta typpi- ja rikkilaskeumasta, joka liittyy liikenteestä, kestäättömistä maatalouskäytännöistä ja sähköntuotannosta peräisin oleviin päästöihin.

¹¹ EUVL C , , s. .

¹² EUVL C , , s. .

¹³ Euroopan parlamentin kanta, annettu XX/XX/XXXX (EUVL C...,..., s...), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu xx/xx/xxxx (EUVL C...,..., s...). Euroopan parlamentin kanta, annettu XX/XX/XXXX (EUVL C...,..., s...), ja neuvoston päätös, annettu xx/xx/xxxx.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös XXX/XXXX, annettu, yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L... ,... .., s...).

- (2) Jotta voidaan varmistaa terveellinen ympäristö kaikille, toimintaohjelmassa kehoitetaan täydentämään paikallisia toimenpiteitä riittävillä poliittisilla toimilla sekä jäsenvaltioiden että unionin tasolla. Se edellyttää erityisesti, että lujitetaan pyrkimyksiä noudattaa unionin ilmanlaatulainsäädäntöä kokonaisuudessaan ja määritetään strategiset tavoitteet ja toimet vuoden 2020 jälkeiselle ajalle.
- (3) Tieteellisten arvioiden mukaan unionin kansalaisten keskimääräinen elinajanodote lyhenee ilman pilaantumisen vuoksi kahdeksan kuukautta.
- (4) Polttoaineen käytöstä keskisuurissa polttolaitoksissa aiheutuvia epäpuhtauspäästöjä ei yleisesti ottaen säännellä unionin tasolla; ne kuitenkin pilaavat ilmaa yhä suuremmassa määrin, mikä johtuu erityisesti siitä, että ilmasto- ja energiapolitiikan seurauksena biomassaa käytetään polttoaineena aikaisempaa enemmän.
- (5) Polttoaineen käyttöön pienissä polttolaitoksissa ja -laitteissa voidaan soveltaa säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21 päivänä lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY¹⁵. Polttoaineiden käyttöä suurissa polttolaitoksissa on 7 päivästä tammikuuta 2013 säännelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU¹⁶; direktiivin 2010/75/EU 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin suuriin polttolaitoksiin sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015 asti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/80/EY¹⁷.
- (6) Komission 17 päivänä toukokuuta 2013 antamassa kertomuksessa¹⁸, joka koskee direktiivin 2010/75/EU 30 artiklan 9 kohdan ja 73 artiklan nojalla tehtyjä arviointoja, todetaan, että keskisuurissa polttolaitoksissa on osoitetusti polttoaineiden käytön yhteydessä selkeää potentiaalia vähentää ilmaan joutuvia päästöjä kustannustehokkaasti.
- (7) Unionin kansainvälisistä ilman epäpuhtauksien torjumista koskevista velvoitteista, joilla pyritään vähentämään happamoitumista, rehevöitymistä, alailmakehän otsonia ja hiukkaspäästöjä, on sovittu ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen Göteborgin pöytäkirjassa; kyseistä pöytäkirjaa muutettiin vuonna 2012, jotta voitiin tiukentaa voimassa olevia rikkidioksidin, typen oksidien, ammoniakkin ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vähennysvelvoitteita sekä ottaa käyttöön uudet pienten hiukkasten (PM_{2.5}) vähennysvelvoitteet, jotka on määrä täyttää vuodesta 2020 alkaen.
- (8) Komission tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma”¹⁹ kehoitetaan ryhtymään toimiin keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien ilmaa pilaavien aineiden päästöjen rajoittamiseksi; tiedonanto

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1).

¹⁸ COM(2013) 286 final.

¹⁹ COM(2013) xxx final.

täydentää siten polttolaitoksia koskevaa sääntelykehystä. Ilmanlaatustrategialla täydennetään ilman pilaantumista koskevasta teemakohtaisesta strategiasta 21 päivänä syyskuuta 2005 annetussa komission tiedonannossa²⁰ esitetyjä toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään pilaantumista vuoteen 2020 mennessä, ja siinä asetetaan tavoitteet vaikutusten vähentämiselle vuoteen 2030 mennessä. Strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi olisi laadittava sääntelyohjelma, mukaan lukien toimenpiteet, joilla rajoitetaan keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia päästöjä.

- (9) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa sellaisiin energiaan liittyviin tuotteisiin, jotka kuuluvat direktiivin 2009/125/EY tai direktiivin 2010/75/EU III tai IV luvun mukaisesti hyväksyttyjen täytöntöönpanotoimien soveltamisalaan. Tietyt muut polttolaitokset olisi myös vapautettava tämän direktiivin soveltamisalasta niiden teknisten ominaispiirteiden perusteella tai sen perusteella, että niitä käytetään tiettyihin toimintoihin.
- (10) Sen varmistamiseksi, että rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöjen joutumista ilmaan rajoitetaan, vain sellaisia keskisuuria polttolaitoksia saa käyttää, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä toiminnanharjoittajan tekemän ilmoituksen perusteella.
- (11) Jotta voidaan rajoittaa keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia ilmaan joutuvia päästöjä, tässä direktiivissä olisi vahvistettava päästöjen raja-arvot ja tarkkailuvaatimukset.
- (12) Jotta olemassa olevilla keskisuurilla polttolaitoksilla olisi riittävästi aikaa mukautua teknisesti tämän direktiivin vaatimuksiin, päästöjen raja-arvoja olisi sovellettava näihin polttolaitoksiin vasta sovitun määräajan kuluttua tämän direktiivin soveltamispäivästä.
- (13) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 193 artiklan mukaisesti tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia suojatoimenpiteitä, esimerkiksi ympäristölaatunormien noudattamiseksi. Erityisesti alueilla, joilla ei noudateta ilmanlaadun raja-arvoja, jäsenvaltioiden olisi sovellettava tiukempia päästöjen raja-arvoja, kuten tämän direktiivin liitteessä III määritettyjä vertailuarvoja, mikä myös edistäisi ekoinnovointia unionissa ja helpottaisi erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten pääsyä markkinoille.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että keskisuuren polttolaitoksen toiminnanharjoittaja ja toimivaltainen viranomainen ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin, jos tätä direktiiviä ei noudateta.
- (15) Keskisuuria polttolaitoksia käyttäville pienille ja keskisuurille yrityksille aiheutuvan hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi toiminnanharjoittajien ilmoitus-, tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden olisi oltava oikeassa suhteessa tarkoitukseen ja riittävät, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa vaatimustenmukaisuuden todentamisen tehokkaasti.
- (16) Jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden toimittamien tämän direktiivin täytöntöönpanoa koskevien tietojen johdonmukaisuus ja yhtenäisyys ja edistää tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden ja komission välillä, komission olisi Euroopan

²⁰ KOM(2005) 446 lopullinen.

ympäristökeskuksen avustamana kehitettävä sähköinen raportointiväline, jota jäsenvaltiot voisivat käyttää myös kansallisen raportoinnin ja tietojenhallinnan tarkoituksessa.

- (17) Jotta tämän direktiivin säännöksiä voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti liitteessä IV esitettyjen päästöjen tarkkailua koskevien säännösten muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiasa valmistellessaan toteuttaa asianmukaisia kuulemisia myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (18) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka koskevat ympäristön laadun ja ihmisten terveyden parantamista, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainituissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (19) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Direktiivin erityisenä tavoitteena on varmistaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan ympäristönsuojelua koskevan 37 artiklan soveltaminen.
- (20) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joilla rajoitetaan keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöjen joutumista ilmaan ja vähennetään siten näiden päästöjen joutumista ilmaan ja riskejä, joita niistä voi aiheutua ihmisen terveydelle ja ympäristölle.

²¹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2 artikla *Soveltamisala*

1. Tätä direktiiviä sovelletaan polttolaitoksiin, joiden nimellinen lämpöteho on vähintään 1 MW mutta alle 50 MW, jäljempänä 'keskisuuret polttolaitokset', polttoainetyypistä riippumatta.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
 - a) polttolaitokset, jotka kuuluvat direktiivin 2010/75/EU III tai IV luvun soveltamisalaan;
 - b) energiaan liittyvät tuotteet, jotka kuuluvat direktiivin 2009/125/EY mukaisesti hyväksytyjen täytäntöönpanotoimien soveltamisalaan, jos kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä asetetaan raja-arvot tämän direktiivin liitteessä II luetelluille epäpuhtauksille;
 - c) polttolaitokset, joissa palamisesta syntyviä kaasumaisia tuotteita käytetään esineiden tai materiaalien suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai muuhun käsittelyyn;
 - d) jälkipolttolaitokset, jotka on suunniteltu puhdistamaan teollisuusprosesseista peräisin olevia savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina;
 - e) mikä tahansa tekninen laite, jota käytetään ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen;
 - f) polttolaitokset, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009²² mukaisesti hyväksytyjen täytäntöönpanotoimien soveltamisalaan, jos kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä asetetaan raja-arvot tämän direktiivin liitteessä II luetelluille epäpuhtauksille.

3 artikla *Määritelmät*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'päästöllä' aineiden päästämistä polttolaitoksesta ilmaan;
- 2) 'päästöjen raja-arvolla' polttolaitoksesta tulevien savukaasujen sisältämän aineen sallittua määrää, joka voidaan päästää ilmaan tietyn ajan kuluessa;
- 3) 'typen oksideilla' (NO_x) typpioksidia ja typpidioksidia ilmaistuina typpidioksidina (NO₂);
- 4) 'hiukkasilla' muodoltaan, rakenteeltaan tai tiheydeltään kaikenlaisia hiukkasia, jotka ovat sekoittuneena kaasuvaiheessa näytteenottopaikan olosuhteissa ja jotka voidaan

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1.).

kerätä suodattamalla määritellyissä olosuhteissa analysoitavan kaasun edustavan näytteenoton jälkeen ja jotka jäävät ennen suodatinta keräyslinjaan ja suodattimen pinnalle määritellyissä olosuhteissa tapahtuvan kuivauksen jälkeen;

- 5) 'polttolaitoksella' mitä tahansa teknistä laitetta, jossa polttoaineet hapetetaan, jotta näin syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- 6) 'olemassa olevalla polttolaitoksella' polttolaitosta, joka on otettu käyttöön ennen [vuoden kuluttua direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä];
- 7) 'uudella polttolaitoksella' muuta kuin olemassa olevaa polttolaitosta;
- 8) 'moottorilla' kaasumoottoria, dieselmoottoria tai kaksoispolttoainemoottoria;
- 9) 'kaasumoottorilla' polttomoottoria, joka toimii otto-syklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 10) 'dieselmoottorilla' polttomoottoria, joka toimii diesel-syklin mukaisesti ja käyttää puristussytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 11) 'kaksoispolttoainemoottorilla' polttomoottoria, joka käyttää puristussytytystä ja toimii diesel-syklin mukaisesti poltettaessa nestemäisiä polttoaineita ja otto-syklin mukaisesti poltettaessa kaasumaisia polttoaineita;
- 12) 'kaasuturbiinilla' mitä tahansa pyörivää konetta, joka muuntaa lämpöenergian mekaaniseksi työksi ja koostuu pääasiassa kompressorista, lämpölaitteesta, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiinista; tämä määritelmä kattaa sekä avoimen että yhdistetyn syklin kaasuturbiinit sekä yhteistuotannossa käytettävät kaasuturbiinit lisäpolttoaineella tai ilman;
- 13) 'polttoaineella' mitä tahansa kiinteää, nestemäistä tai kaasumaista poltettavaa materiaalia;
- 14) 'jätteellä' mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä;
- 15) 'biomassalla' mitä tahansa seuraavista:
 - a) tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jonka energiasisältö voidaan hyödyntää polttoaineena,
 - b) seuraavia jätteitä:
 - a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - c) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;

- d) korkkijäte;
 - e) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja jollaista on erityisesti rakennus- ja purkujätteestä peräisin oleva puujäte;
- 16) 'käyttötunneilla' tunteina ilmaistua ajanjaksoa, jonka aikana polttolaitos päästää päästöjä ilmaan;
 - 17) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai valvoo polttolaitosta tai, jos asiasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, jolle on annettu laitoksen teknistä toimintaa koskeva taloudellinen päätösvalta,
 - 18) 'raja-arvolla' tasoa, joka on vahvistettu tieteellisin perustein ihmisen terveydelle ja/tai ympäristölle haitallisten seurausten välttämiseksi, ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi, joka on saavutettava määräajassa ja jota ei saa ylittää sen jälkeen kun se on saavutettu, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/50/EY²³ säädetään;
 - 19) 'alueella' jäsenvaltion alueen osaa, jonka jäsenvaltio on rajannut ilmanlaadun arviointia ja hallintaa varten, kuten direktiivissä 2008/50/EY säädetään.

4 artikla *Rekisteröinti*

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käytössä on ainoastaan sellaisia keskisuuria polttolaitoksia, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä.
2. Rekisteröintimenettelyn on sisällettävä vähintään toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus keskisuuren polttolaitoksen käytöstä tai aikomuksesta käyttää sellaista.
3. Kunkin keskisuuren polttolaitoksen osalta toiminnanharjoittajan tekemän ilmoituksen on sisällettävä ainakin liitteessä I mainitut tiedot.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä keskisuuri polttolaitos kuukauden kuluessa toiminnanharjoittajan tekemästä ilmoituksesta ja ilmoitettava tästä toiminnanharjoittajalle.
5. Olemassa olevat keskisuuret polttolaitokset voidaan vapauttaa 2 kohdassa tarkoitettusta ilmoitusvelvoitteesta, jos kaikki 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on saatettu toimivaltaisten viranomaisten saataville.

Kyseiset polttolaitokset on rekisteröitävä [viimeistään kolmentoista kuukauden kuluttua direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä].

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

6. Kunkin keski­suuren polttolaitoksen osalta toimivaltaisten viranomaisten pitä­män rekisterin on sisällettävä vähintään liitteessä I luetellut tiedot sekä kaikki sellaiset tiedot, jotka on saatu 7 artiklassa tarkoitetun tarkkailutulosten todentamisen tai 8 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen kautta.

5 artikla

Päästöjen raja-arvot

1. Liitteessä II esitettyjä päästöjen raja-arvoja sovelletaan tarvittaessa yksittäisiin keski­suuriin polttolaitoksiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU II luvun säännösten soveltamista.
2. Olemassa olevista keski­suurista nimelliseltä lämpöteholtaan yli 5 MW:n polttolaitoksista peräisin olevat ilmaan joutuvat rikkidioksidi-, typen oksidien ja hiukkaspäästöt eivät saa ylittää liitteessä II olevassa 1 osassa esitettyjä päästöjen raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen.

Olemassa olevista keski­suurista nimelliseltä lämpöteholtaan enintään 5 MW:n polttolaitoksista peräisin olevat ilmaan joutuvat rikkidioksidi-, typen oksidien ja hiukkaspäästöt eivät saa ylittää liitteessä II olevassa 1 osassa esitettyjä päästöjen raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa olemassa olevat keski­suuret polttolaitokset, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa, liitteessä II olevassa 1 osassa esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta. Tässä tapauksessa laitoksiin, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, sovelletaan hiukkasten päästöjen raja-arvoa 200 mg/Nm³.

3. Uusista keski­suurista polttolaitoksista peräisin olevat ilmaan joutuvat rikkidioksidi-, typen oksidien ja hiukkaspäästöt eivät saa ylittää liitteessä II olevassa 2 osassa esitettyjä päästöjen raja-arvoja [1 vuoden kuluttua direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä] alkaen.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa uudet keski­suuret polttolaitokset, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa, liitteessä II olevassa 2 osassa esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta. Tässä tapauksessa laitoksiin, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, sovelletaan hiukkasten päästöjen raja-arvoa 100 mg/Nm³.

4. Alueilla, joilla ei noudateta direktiivissä 2008/50/EY säädettyjä EU:n ilmanlaadun raja-arvoja, jäsenvaltioiden on sovellettava yksittäisiin keski­suuriin polttolaitoksiin liitteessä III esitettyihin vertailuarvoihin perustuvia päästöjen raja-arvoja tai jäsenvaltioiden vahvistamia tiukempia arvoja, paitsi jos komissiolle osoitetaan, että tällaisten raja-arvojen soveltaminen aiheuttaisi suhteettoman suuria kustannuksia ja että direktiivin 2008/50/EY 23 artiklan nojalla vaadittuihin ilmanlaatusuunnitelmiin on sisällytetty muita toimenpiteitä, joilla varmistetaan ilmanlaadun raja-arvojen noudattaminen.
5. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa vertailuarvoista, jotka koskevat 4 kohdassa tarkoitettuja tiukempia päästöjen raja-arvoja.

6. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksen velvoitteesta noudattaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä rikkidioksidipäästöjen raja-arvoja enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos tavanomaisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävän keskisuuren polttolaitoksen toiminnanharjoittaja ei kykene noudattamaan mainittuja raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet vakavan polttoainepuutteen takia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.

7. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksen velvoitteesta noudattaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä päästöjen raja-arvoja, jos yksinomaan kaasumaista polttoainetta käyttävän keskisuuren polttolaitoksen on poikkeuksellisesti turvauduttava muihin polttoaineisiin sen vuoksi, että kaasun toimitukset ovat keskeytyneet äkillisesti; tästä syystä tällaisen polttolaitoksen olisi oltava varustettu sekundäärisellä päästöjä vähentävällä laitteella. Poikkeus voidaan myöntää enintään kymmenen päivän ajaksi, paitsi jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että pidempi aika on perusteltu.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

8. Jos keskisuuri polttolaitos käyttää samanaikaisesti kahta tai useampaa polttoainetta, kunkin epäpuhtauden päästöjen raja-arvo lasketaan seuraavasti:
- a) otetaan lähtökohdaksi kutakin yksittäistä polttoainetta koskeva päästöjen raja-arvo liitteen II mukaisesti;
 - b) määritetään polttoainepainotettu päästöjen raja-arvo, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu yksittäinen päästöjen raja-arvo kunkin polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla näin saatu tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla;
 - c) lasketaan yhteen polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.

6 artikla

Päästöjen tarkkailu ja päästöjä vähennyslaitteiden käytön valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat tarkkailevat päästöjä vähintään liitteen IV mukaisesti.
2. Keskisuurissa polttolaitoksissa, jotka käyttävät useita polttoaineita, päästöjä tarkkaillaan sen polttoaineen tai polttoaineyhdistelmän käytön yhteydessä, jonka odotetaan antavan tulokseksi suurimman päästötason, ja ajanjaksona, joka vastaa tavanomaisia käyttöolosuhteita.
3. Kaikki tarkkailutulokset on kirjattava ylös, käsiteltävä ja esitettävä siten, että toimivaltainen viranomainen kykenee todentamaan, noudatetaanko päästöjen raja-arvoja.

4. Keskisuurissa polttolaitoksissa, jotka käyttävät sekundäärisiä päästöjä vähennyslaitteita täyttääkseen päästöjen raja-arvot, näiden laitteiden käytön tehokkuutta on tarkkailtava jatkuvasti ja tarkkailun tulokset on kirjattava ylös.

7 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on perustettava keskisuurten polttolaitosten ympäristötarkastusjärjestelmä tai toteutettava muita toimenpiteitä, joilla tarkastetaan, noudatetaanko tämän direktiivin vaatimuksia.
2. Keskisuurten polttolaitosten toiminnanharjoittajien on annettava toimivaltaisen viranomaisen edustajille kaikki tarvittava apu, jotta nämä pystyvät suorittamaan mahdolliset tarkastukset ja vierailut paikan päällä, ottamaan näytteitä ja keräämään kaikki tiedot, jotka ovat heidän tehtävänsä suorittamisen kannalta tarpeen tämän direktiivin soveltamiseksi.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että keskisuurten polttolaitosten käyttöönoton ja käytöstäpoiston sekä mahdollisten toimintahäiriöiden kesto pidetään mahdollisimman lyhyenä. Sekundäärisen puhdistinlaitteiston toimintahäiriön tai rikkoutumisen tapauksessa toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle.
4. Jos vaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:
 - a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - b) toiminnanharjoittaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet viipymättä sen varmistamiseksi, että vaatimuksia noudatetaan mahdollisimman pian;
 - c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan kaikki täydentävät toimenpiteet, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina vaatimusten noudattamiseksi.

Jos vaatimuksia ei voida noudattaa, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä laitoksen toiminta ja peruutettava sen rekisteröinti.

8 artikla

Tarkkailutulosten todentaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei yksikään niistä pätevistä arvoista, jotka koskevat liitteen IV mukaisesti tarkkailtavia päästöjä, ylitä liitteessä II esitettyjä päästöjen raja-arvoja.
2. Keskisuuren polttolaitoksen toiminnanharjoittajan on säilytettävä seuraava asiakirja-aineisto:
 - a) todisteet tietojen ilmoittamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan 5 kohdan soveltamista;

- b) todisteet toimivaltaisen viranomaisen suorittamasta rekisteröinnistä;
 - c) edellä 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut tarkkailutulokset;
 - d) tarvittaessa 5 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut tiedot käyttötunneista;
 - e) tiedot polttolaitoksessa käytetyistä polttoaineista ja kaikista sekundääristen päästöjä vähennyslaitteiden toimintahäiriöistä tai rikkoutumisista.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on säilytettävä vähintään 10 vuoden ajan.
 4. Edellä 2 kohdassa luetellut tiedot on saatettava toimivaltaisen viranomaisen saataville tämän pyynnöstä sen todentamiseksi, noudatetaanko tämän direktiivin vaatimuksia.

9 artikla

Keskisuuriin polttolaitoksiin tehtävät muutokset

1. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista keskisuureen polttolaitokseen suunnitelluista muutoksista, jotka vaikuttavat sovellettaviin päästöjen raja-arvoihin. Tällainen ilmoitus on toimitettava vähintään yhtä kuukautta ennen muutoksen toteutumista.
2. Saatuaan toiminnanharjoittajalta 1 kohdan mukaisen ilmoituksen toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä asianomainen muutos yhden kuukauden kuluessa.

10 artikla

Tiedonsaanti

Toimivaltaisen viranomaisen on saatettava keskisuurten polttolaitosten rekisteri yleisön saataville, muun muassa Internetin välityksellä, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY²⁴ soveltamista.

11 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin velvoitteiden täyttämistä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

12 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä] toimitettava komissiolle tiivistelmä I liitteessä luetelluista tiedoista ja arvio asianomaisista laitoksista peräisin olevien

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten vuotuisista kokonaispäästöistä polttoainetyypeittäin ja kapasiteettiluokittain.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle toinen kertomus, joka sisältää ajantasaiset tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2026, ja kolmas tällainen kertomus viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2031.

Ensimmäisen alakohdan nojalla laadittavien kertomusten on sisällettävä laadullisia ja määrällisiä tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta, kaikista toimista, joilla todennetaan, että keskisuurten polttolaitosten toiminta on tämän direktiivin mukaista, ja kaikista tässä tarkoituksessa toteutetuista täytäntöönpanon valvontatoimista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua raportointia varten komissio asettaa jäsenvaltioiden saataville sähköisen raportointivälineen.
4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiivistelmäkertomuksen kahdentoista kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut jäsenvaltioiden kertomukset 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ja ottaen huomioon 5 artiklan 6 ja 7 kohdan sekä 10 artiklan mukaisesti saataville saatetut tiedot.
5. Komission toisessa tiivistelmäkertomuksessa tarkastellaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa ottaen erityisesti huomioon tarve vahvistaa liitteessä III esitetyt vertailuarvot unionin laajuisiksi päästöjen raja-arvoiksi, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.
6. Edellä 3–5 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisessa komissiota avustaa Euroopan ympäristövirasto.

13 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 14 artiklan mukaisesti liitteen IV mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi [voimaantulosta]. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viisivuotiskauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään neljä kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana

päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

15 artikla *Seuraamukset*

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään [päivänä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja ilmoitettava viipymättä säännöksiin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

16 artikla *Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä*

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [1,5 vuotta tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset komissiolle kirjallisina.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla *Voimaantulo*

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

18 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja